

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ελλάδι 8
Έν τῷ Ὑπερμερικῷ Φρ. Δρ 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεχταὶ προκαταβολικῶς 15 Σεπτεμβρίου 1904. Ὁρσεῖται δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡΓ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δέκα τριῶν ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

διὰ τοῦ ἡρωικοῦ αὐτοῦ θανάτου μᾶς ἐπανεφέρεν εἰς τοὺς χρόνους τῶν ἀρματωλῶν, τοὺς ἡρωικοὺς ἐκείνους χρόνους κατὰ τοὺς ὁποίους τὰ λεοντόκαρδα τοῦ Σουλίου τέκνα καὶ τῆς ἄλλης Ἡπείρου καὶ τῶν Ἀγρῶν οἱ γενναῖοι πρόμαχοι ἐλάμβανον τὰ ὅπλα μὲ τὸν σκοπὸν ἢ νὰ ἀποκτήσωσιν ἐκεῖνο ὅπερ διεθέρμαινε τὰ στήθη αὐτῶν ἢ νὰ ἀποθάνωσι μαχόμενοι ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος. Δὲν ὠπλίζοντο οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ὅπως τὸν χρυσοῦν κόσμον καὶ τὸ ἡρωικὸν αὐτῶν παράστημα ἐπιδείξωσιν εἰς τελετὰς καὶ πανηγύρεις ἀλλ' ἵνα ἀναστήσωσι τὴν κοιμηθεῖσαν ἐλευθερίαν. Χρόνοι παλαιοὶ ἐκεῖνοι! Ἡ κλαγγὴ τῶν ὅπλων ὁ κρότος τῶν πυροβόλων ἐπολλαπλασίαζον τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τοῦ πολυπαθοῦς γένους ἡμῶν δι' ἡρωικῶν κατορθωμάτων, μὲ παραδείγματα ἀληθοῦς ἡρωϊσμοῦ, αὐταπαρνήσεως καὶ θυσίας. Ἐκτοτε ἀπενεκρίθη ὁ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων διὰ τὰ μεγάλα ἔργα, ἡ δὲ ἀνασταθεῖσα καὶ εἰς Κράτος συνταχθεῖσα μικρὰ αὕτη γωνία οὐ μόνον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀκλουθήσῃ τὴν ὁδὸν ἣν ἐχάραξαν οἱ ἥρωες αὐτῆς ἐλευθερωταὶ ἀλλὰ καὶ ἐξεστράπη τοῦ προγράμματος ὅπερ ἐκείνοι διεχάραξαν εἰς τρόπον ὥστε ἀντὶ μεγάλης Ἑλλάδος ἦν ἐκεῖνοι παρεσκευασαν ἔχοντες σήμερον ἀσθενέστατον Ἑλληνικὸν Βασίλειον ἄνευ στρατοῦ, ἄνευ στόλου, ἄνευ δικησέως καὶ δικαιοσύνης, κατὰ χρεον καὶ ὑπὸ τὸν ξενικὸν ἔλεγχον. Ἀντὶ σήμερον νὰ ἐκτείνῃ ἡ Ἑλλὰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ νὰ προσφίγῃ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀπάσας τὰς ἐλληνικὰς χώρας, μήτηρ δὲ καὶ τέκνα, μητρόπολις καὶ ἀποικίαι, συνερχόμεναι νὰ κανονίζωσι τὴν τύχην τῶν ἄλλων ἐν τῇ Βαλκανικῇ Κρατιδίῳ τύχην, περιέστη εἰς τὸ δεινὸν σημεῖον νὰ ἴδῃ, ὅσον ὅπω, οὐ μόνον τὰς χεῖρας αὐτῆς ταύτας ἀκρωτηριαζόμενας, ἀλλὰ καὶ τὸν ὅλον κορμὸν κοπτόμενον καὶ καταπίπτοντα. Καὶ ὑπὸ τίνων; ὑπ' ἐκείνων, οἵτινες πρὸ τριακονταετίας οὔτε εἶχον καὶ συνειδήσιν ἰδίας ἐθνότητος, ἀλλ' ἐστεγάζοντο ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς μεγάλης ἐλληνικῆς καλύβης ὑπὸ τὴν ὁποίαν καὶ ἄλλοι ἐχθρικοὶ νῦν τοῦ ἐλληνισμοῦ λαοὶ κατέφυγον ἄλλοτε καὶ ἠνδρώθησαν καὶ ἐχειραγωγήθησαν ὑπ' αὐτήν. Οἱ κίνδυνοι, ἐκ τούτων, τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν καθίστανται ὁσημέραι δεινότεροι χωρὶς ἡ Ἑλλὰς νὰ δύναται νὰ παρὰσχῇ τὴν ἐλαχίστην βοήθειαν, προπαγάνδαι δὲ πολυεεῖς διατρέχουσι τὴν Ἡπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν παρασκευάζουσαι τὸ ἔδαφος τῆς ἀπωλείας καὶ πτοῦσαι διὰ τοῦ πυρός καὶ τοῦ σιδήρου τὸν Ἑλληνισμόν προσπαθοῦσι νὰ ἀποσπάσωσιν αὐτὸν ἀπὸ τὴν μεγάλην Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν. Τὸν κίνδυνον τούτον ἠθέλησε νὰ ἀνακόψῃ ἐν τέκνῳ τῆς Ἡρωικῆς ἡμῶν πατρίδος Ἡπείρου, ὁ Παῦλος Με-

λάς, υἱὸς τοῦ μεγάλου πατριώτου Μιχαὴλ Μελά τοῦ θυσιάσαντος ὑπὲρ τῆς πατρίδος περιουσίαν καὶ ζωὴν, τελευτήσαντος δὲ πρὸ ἐξαετίας ὅτε εἰς τὰς κορυφὰς τῆς Οἴτης ἔδυσε ἡ ἐλπίς ἣν εἶχεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ὅλης πατρίδος· ἐκληρονόμησε παρὰ τοῦ σεπτοῦ αὐτοῦ πατρὸς ὅλας τὰς πατριωτικὰς ἀρετὰς. Ἐργαζόμενος εἴτε περιδιαβάων ἕνα πάντοτε εἶχε σκοπὸν, τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος, τὴν προστασίαν τῶν καταδραστηρικῶν ὁμοεθνῶν ἡμῶν καὶ ἡσυχάζετο ἀενάως νὰ εὕρῃ ὁμῶς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων του. Ἐκ χαρακτῆρος πάντοτε σοβαρὸς, ἀποφεύγων τὰς ἐπιδείξεις ἐργαζέτο χωρὶς οὐδεὶς νὰ γνωρίζῃ. Ὀλίγοι ἐγνώριζον τί ἐνέκλειεν ἡ καρδία τοῦ εὐσταλοῦς ἐκείνου ἀξιωματικοῦ. Ὀλίγοι ἐγνώριζον ὅτι ἂν ποτε νύμφη μελαγχολίας ἐκάλυπτον τὴν ψυχὴν του ταῦτα προήρχοντο ἐκ τοῦ σκότους ὅπερ ἔβλεπεν ἐξαπλούμενον περὶ τὰς τύχας τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς. Ὑπῆρξε καὶ μετὰ τὸν πόλεμον εἰς ἧτο καὶ πρὸ αὐτοῦ. Δὲν ἀπεγοητεύθη, δὲν ἀπελπίσθη, δὲν ἠθέλησε νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τῶν λοιπῶν ἐλλήνων. Ἀλλὰ συνεκέντρωσεν ἐκ νέου τὰς δυνάμεις του ὡς καὶ πρότερον καὶ ἐσκέπτετο πῶς, ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὸν ἐν Μακεδονίᾳ κινδυνεύοντα ἀπὸ τὴν μάχαιραν τῶν βουλγάρων ληστειῶντων ἐλληνισμόν.

Ἐκεῖ, μᾶς ἔλεγεν ὁ Παῦλος, πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν. Ἐκεῖ πρέπει νὰ συγκαταστήσωμεν τὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ νὰ ἐκδιώξωμεν τοὺς ἐπιδρομείς. Καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀξιωματικὸς τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ μὲ μέλλον λαμπρόν, μὲ σύζυγον καὶ τέκνα, μὲ εὐμάρειαν καὶ τιμὰς ἡγεμονικὰς θεωρεῖ αἶσχος νὰ περιήγῃ τὸ ξίφος εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ νὰ χοροπηδᾷ εἰς τὰ Ἀθηναῖα σαλόνια καθ' ἣν ἐποχὴν Ἰταλικοὶ καὶ Ρωμουνικοὶ προπαγάνδαι ἀπειλοῦσι τὴν «Ἡπειρον», Βούλγαροι λητταὶ σφάζουσι τοὺς Ἑλλήνας τῆς Μακεδονίας. Ἀποβάλλει τὴν στολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐνδύεται τὴν ἀρματωλικὴν στολὴν, στολίζει τὰ στήθη του μὲ τὸν γιαταγάνι τοῦ Μπότσαρη, τοῦ Δράκου τοῦ Τζαβέλα, τοῦ Καραϊσκάκη κτλ. καὶ ὡς ἀστραπὴ φέρεται πρὸς τὰ ὄρη τῆς Μακεδονίας μετ' ἐπιλέκτων ἀνδρῶν. Ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ εἶνε τὸ καθῆκον παντός Ἑλλήνου. Ἐκεῖ ἐπὶ μῆνας ἤδη δρᾷ καὶ ὁ Παῦλος Μελάς. Ἀτυχῶς τὸ γιγάντειον αὐτοῦ ἔργον ἀνακόπτει σφαῖρα ἐχθρική. Τὸ σῶμα του καλύπτει νῦν Μακεδονικὴ γῆ· ἀλλὰ τὸ ἔργον του δὲν θὰ μείνῃ ἄνευ καρπῶν. Ὁ ἐλληνισμὸς σίμπας τιμᾷ τὸν ἥρωα διὰ τὴν αὐταπαρνήσιν του καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ πραγματοποίησιν μιᾶς μεγάλης ἐθνικῆς ἰδέας. Ἡ ἱστορία θὰ κατατάξῃ αὐτὸν μετὰ τῶν ἡρώων τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους, τὸ δὲ ἔθνος θὰ ἀπονεύμῃ αὐτῷ τὰς προσήκουσας τιμὰς διότι διὰ τῆς ἀνδρείας του καὶ τοῦ παραδείγματός του ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὅτι δυνάμεθα καὶ τώρα ἀκόμη ἂν θέλωμεν νὰ δράσωμεν καὶ νὰ βοηθήσωμεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν. Ὁ ἐλληνισμὸς σίμπας μεθ' ἡμῶν ἀνακράζει.

Γῆ Μακεδονικὴ ἥτις καλύπτεις τὸ σῶμα τοῦ ἀγαπητοῦ μας Παύλου νὰ εἶσαι ἐλαφρά!

Τιμὴ εἰς τὴν μητέρα ἥτις ἐγέννησε τοιοῦτον τέκνον, εἰς τὴν σύζυγον ἥτις τοιοῦτον ἔσχεν ἄνδρα, εἰς τὰ τέκνα ἅτινα ἐκ τοιοῦτου κατὰγονται πατρός.

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ

Διὰ ποῖον σκοπὸν μετέβη εἰς Μακεδονίαν. — Τί κατόρθωσε. — Ἰὼς συνεπλάκη. — Ὁ ἡρωϊσμός του. — Ἡ εἰδησις τοῦ θανάτου ἐν Ἀθήναις. — Γενικὴ κατὰπληξις. — Τὸ πένθος τῶν οἰκείων. — Πάνδημον μνημόσυνον.

Εἰς τὴν Καστορίαν ὁλόκληρον ἀπὸ καιροῦ εἶχεν ἀκουσθῇ ἡ ἐμφάνισις ἐνὸς σώματος Μακεδονικοῦ ὑπὸ τὸν καπετὰν Μίχην Ζέξαν. Ἡ ἀνδρεία τῶν ὀπλιτῶν τῶν ἀποτελούντων τὸ σῶμα τοῦτο δὲν ἤργησε νὰ καταστῇ περίφημος εἰς τὰ χωρία καὶ τὰς πόλεις, ἀλλ' ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνδρείους αὐτοὺς ὑψοῦτο ὡς μορφὴ ἡμιθέου ὁ καπετὰν Ζέξας, ὁ ὁποῖος μὲ τὰ ἀδάμαστα παλληκάρια του εἶχεν ἐμνεύσει τὸν τρόπον εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὸ θάρρος καὶ τὴν πίστιν εἰς τοὺς ἀγρότας καὶ ποιμένας τῆς ὑπαίθρου Μακεδονικῆς χώρας οἱ ὁποῖοι πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἡρωικοῦ αὐτοῦ ὀπλαρχηγοῦ ἦσαν ἔρμια τῶν δολοφόνων κομιτατζήδων, οἱ ὁποῖοι διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου τοὺς ἐκράτουν ὑποταγμένους εἰς τὰ κελεύσματα τῶν ἐν Σόφια ἀρχηγῶν των. Ὁ καπετὰν Ζέξας δικαίωμενος εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰς δασοσκεπτεῖς κλιτύς κατεδίωκεν, ἐκτύπα καὶ διεσκόρπισεν ἀπὸ αὐτὰ τὰ κρησφύγετά των τὰς συμμορίας τῶν αἱμαβόρων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Πολλάκις ἀντήχουν οἱ ραγδαῖι πυροβολισμοὶ τῶν συμπλεκομένων πρὸς τοὺς κομιτατζήδων προμάχων τοῦ δικαίου καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Καστορίας πληροφοροῦμενοι, ὅτι ὁ καπετὰν Ζέξας ἠγωνίζετο ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἰδεῶν, μετ' ἀγωνίας ἀνέμενον τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πολυῦρου καὶ πυκνοῦ τουφεκισμοῦ.

Ὅταν ἔφθανε, καὶ τοῦτο συνέβαινε καθ' ἐκάστην συμπλοκὴν, ἡ εἰδησις, ὅτι τὸ σῶμα τῶν ἀνδρείων Ἑλληνομακεδόνων διεσκόρπισε τοὺς Βουλγάρους, τὸ αἶσθημα τῆς ἀνακουφίσεως ἔφερον εἰς τοὺς Μακεδόνας τὴν ἐνθάρρυνσιν καὶ τὴν πίστιν ἐπὶ τὸν ἀνίκητον καπετὰν Ζέξαν. Ἡ φήμη του πλέον εἶχε γοητεύσει τὰς φαντασίας καὶ ὡς τις ἡμίθεος ἀναστῆθεῖς ἀπὸ χρίων παλαιῶν, ἤρχισε νὰ ἐμπνέῃ τὴν λαϊκὴν Μεῦσαν, αὐτήν, ἡ ὁποία ἐφάλλε τοὺς μεγάλους ἄθλους τῶν κλεφτῶν τοῦ Ὀλ'μποῦ. Εἰς τὰς πληροφορίων κομιζομένων ἐκάστῳ ἐκ Μακεδονίας τὴν δρᾶσιν τοῦ ἥρωος καὶ τῶν ἀνδρείων ὁπαδῶν. Ἦτο γνωστὸν ὅτι οὐδέποτε ἔλειψε νὰ εἶνε παρών, ὅπου παρουσιάζετο κίνδυνος κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἐπίσης αἱ παράτολμοι ἐνέργειαι τοῦ ἀνηγγέλλοντο ἐνταῦθα. Πολλάκις κατῆλθε μόνος καὶ εἰσῆλθεν εἰς χωρία διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς Ἑλλήνας, διὰ νὰ τοὺς ἐπνεύσῃ θάρρος. Οἱ Βούλγαροι ἀκούοντες τὸ ὄνομα τοῦ ἔφευγον. Δὲν ἐτόλμων ν' ἀντιμετωπίσουν τὸν ἥρωα καὶ τὰ εὐθύβολα στήθη των τουφεκίων τῶν παλληκαριῶν του. Ἐζήτουν νὰ τὸν δολοφονήσωσιν, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἀνδρείας του καὶ τοῦ δολοφονικῆς αἱμῆ των ἐπαύοντο.

Ὅπου εὗρισκον εὐκαιρίαν ἐδοκίμαζον προκρίτους πατριώτας τῶν ἐλλήνων χωρίων καὶ χωροπύλων. Ἡ ἀντεκδίκησις ἐπηρεοῦσθαι ταχέως καὶ τρώμεν καὶ οἱ κομιτατζήδες ἤρχισαν νὰ τρέμουν τὸν ἀνίκητον ἐκδικητὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὰ ἐπαναστατικὰ κέντρα ἐν Σόφια προσεκήρυξαν μυστικὰς καὶ μεγάλας ἀμειβὰς δι' ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θὰ ἐδολοφόνει τὸν καπετὰν Ζέξαν. Ὁ καπετὰν Ζέξας μὲ τὰ παλληκάρια

ἀγάδων; — Εἰς τὸ χωρίον Καρτέρεζα τοῦρ-
κος Μαζαρκιώτης ἐφόνευσε τὸν Μηνῆν Κο-
μήνην διὰ μηδαμινὴν αἰτίαν. — Ὁ υἱὸς τοῦ
Ἀδῆ Ρόμππα ἐπλήρωσε θανάσιμος τὸν Νι-
κόλαον Χορμυθίτην. — Εἰς Φανάρι ὁ Γακουπ
Κασίμης καὶ Νέλης ἔδειραν μέχρι θανάτου τὸν
Μῆτσον Μπόλην, ὅστις καὶ ἀπέθανεν ἐξαφαι-
σθεὶς ὑπὸ τῶν ἐνόχων. Πῶς εἶνε δυνατόν ἄλλως
νὰ γείνη, ἀφοῦ αἱ ἐπιτόπαι ἀρχαὶ εἰς τοὺς
μὲν ὁμοφύλους τῶν ἐπιτρέπουν νὰ ὀπλιζῶνται
μέχρις ὀδόντων εἰς δὲ τοὺς ραγιαδες μόλις ἐπι-
τρέπουν ἓνα σουγιά. Ἐν γένει ἐκεῖ κάτω δι-
καισύνη δὲν ὑπάρχει ἀπολύτως· τοῦτο ἀναγ-
κάζει ὅλους καὶ τοῦρκους καὶ χριστιανούς νὰ
προμηθεύωνται Γκρά καὶ Καπακλί μὲ τὴν δια-
φορὰν ὅτι οἱ ἄλθανοὶ ἔχουσιν ἑκαστος δύο καὶ
τρία, οἱ δὲ Χριστιανοὶ κάπου κάπου ἀπὸ ἓν καὶ
αὐτὸ μόνον διὰ τὴν νύκτα ὅπως προφυλλάξουν
τὴν ζωὴν τῶν καὶ τὰ ποιμνία τῶν.

Οἱ χριστιανοὶ κάτοικοι τῆς Ἡπείρου ἐκλι-
παροῦσι τὸ ἔλεος τῆς Αὐτοκρατορικῆς κυβερνή-
σεως, καὶ ἰδίως τοῦ φιλοδικαίου Ὁσμὴν πασᾶ
νὰ λάβῃ οἶκτον διὰ τὰ δεινοπαθήματα τῶν
ὑπηκόων τοῦ Σουλτάνου.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ τοῦ τμήματος Δελ-
βίνου ὅτι ἀφ' ἧς ἡμέρας κατήλθεν εἰς τὸ Δέλ-
βινον ὁ σεπτὸς ἡμῶν ποιμενάρχης ἅγιος Δρυϊ-
νουπόλεως κ. Λουκάς, ἀντιληφθεὶς τῶν αἰτίων
τῆς κακοδιαμονίας αὐτῆς ἐπεδόθη μετ' ἐπιμο-
νῆς καὶ θελήσεως εἰς τὴν ἄρσιν αὐτῶν ὥστε
ἐκόπασαν αἱ ἔριδες, ἐβελτιώθησαν τὰ κακῶς
ἔχοντα, καὶ ὁσημέραι βελτιοῦνται, καὶ πλείστα
ὅσα πρωτοφανῆ κατορθοῦνται διὰ τῆς ἐνδελε-
χοῦς μερίμνης καὶ τῆς ἀποστολικῆς οὕτως εἰ-
πεῖν αὐταπαρνή εως τοῦ λαοφιλήτου ἡμῶν ἱε-
ράρχου κ. Λουκά, ὅστις ἐκ φιλομούσων διαθέσεων
ὀρμώμενος καὶ μετὰ ζήλου ἀνωτέρου παντός
ἐπαίνου ἐργάζεται ἀπὸ πολλοῦ, ὑπὲρ τῆς προ-
αγωγῆς τῶν σχολείων καὶ τῶν ἄλλων τῆς ἐπαρ-
χίας κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων κτλ. πρόεβη εἰς
διορισμὸν νέων διδασκάλων καὶ ἐφόρων οὐ μόνον
ἐν τῷ Δελβίνῳ ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ περίχωρὰ;
καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ χωρίδια ὡς τὴν Φοινί-
κην, Βρυώνην κτλ. διώρισε διδασκάλους, ἐφο-
ροεπιτροπεύει κτλ.

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Δροβιάνης ἀπὸ

ἡμερομῖαν 20 Σβρίου ε. ε. ὅτι ἐν μέσῳ συρροῆς
πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ πλήθους καὶ ἐν μεγάλῃ
κατανύξει τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ 16 τρέχ.
ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου σχο-
λικοῦ ἔτους μὲ τὸν συνήθη ἀγιασμόν μετὰ τὸ
πέρασ τοῦ ὁποῦο συνεχώρησαν τὸν διευθυντὴν
τῶν ἐκπαιδευτηρίων Δροβιάνης κ. Τριαντάφυλ-
λον Σ. Φιλλίδην, ὅστις τυγχάνει κατ' ἐξοχὴν
ἐγνωσμένης ἱκανότητος καὶ τελειόφοιτος τῆς
Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀνεχώρησε ἐκ Παρι-
σίων ἀπ' εὐθείας διὰ Βιέννην. Ἡ Α. Μ. ὁ Βα-
σιλεὺς μετὰ τριήμερον διαμονὴν ἐν Βιέννῃ θὰ
ἐπιστρέψῃ διὰ Τεργέστης εἰς τὴν Ἑλλάδα. Χθὲς
τὸ ἀπόγευμα ἀπέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς διὰ Τερ-
γέστην ἡ θαλαμηγός «Ἀμφιτρίτη», ἧς ἐπέ-
βη καὶ ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία τοῦ Βασιλέως. Θὰ
εὐρίσκειται εἰς Ἀθήνας ἐντὸς τοῦ πρώτου δε-
καμήρου τοῦ Νοεμβρίου.

— Οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι δικαιολογοῦν τὴν
ἀναβολὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ὡς προ-
ελθούσαν ἐκ τῆς ἀνάγκης ὅπως παρασκευάσῃ ἡ
Κυβέρνησις τὸν προϋπολογισμόν μὲ συναφῇ οἰκο-
νομικὰ μέτρα, ἅτινα θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν.

— Προχθὲς τὴν 10 πρωΐνῃν κατέπλευσεν εἰς
Πειραιᾶ ἡ θαλαμηγός «Ἀμφιτρίτη», ἧς ἐπέ-
βαιναν ὁ πρίγκηψ Νικόλαος μετὰ τῆς πριγκηπί-
σσης Ἑλένης ἐπιστρέφοντες ἐκ Ρωσσίας οἵτινες
διὰ τοῦ τραίνου τῆς 11 ἀνῆλθον εἰς Ἀθήνας
καὶ κατηνύθησαν εἰς τ' Ἀνάκτορα.

— Ἡ Πρυτανεὶα τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου
ἀνεκρίνωσεν ὅτι ἡ Σύγκλητος παρεχώρησε τὴν
μεγάλην αἴθυσαν τῶν τελετῶν ἵνα γείνη ἐν
αὐτῇ πολιτικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀειμνή-
στων βασιλέων τῆς Ἑλλάδος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκντο ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Ἰωάννης Μαλαμίδας
ἱατρός καὶ Γεώργιος Βηλαράς τελειόφοιτος τῆς ἱα-
τρικῆς.

— Ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν ὁ ἐκ Κάτω Σουδε-
νῶν κ. Γεώργιος Κουντούρης.

— Ἀφίκετο ἐκ Πρεσβέζης ὁ κ. Γεώργιος Δέλιος,
τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς καὶ ὁ κ. Περικλῆς Σκέφε-

ρης τελειόφοιτος τῆς νομικῆς.

— Ἀνεχώρησε δ' Ἀ Τσερβάνιν ὁ κ. Στέφανος Χαρ-
τάσιος, δι' Ἰωάννινα ὁ κ. Ἰωάννης Καστρινός.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ἰωαννίνοις τὴν παρελθούσα
ἐβδομάδα ὁ κ. Ἀλκιβιάδης Καστρινός, ὅστις διὰ τῆς
διαθήκης του διέθεσεν ὅλην τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ
τῆς ὑπανδρείας πτωχῶν κορασιῶν ἀκολουθῶν τὸ πα-
ράδειγμα τῆς μακαρίτιδος ἀδελφῆς του Ἀλεξάνδρας
Βάγια. Εὐλογημένον δ' εἶνε τὸ ὄνομα του καὶ αἰω-
νία ἡ μνήμη τοῦ εὐγενοῦς τέκνου τῆς Ἡπείρου, τὸ
ὅποιον ἀφιέρωσεν ὅλην τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ
ταύτης.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Πρεμετῆς μετὰ τρίμηνον ἐκεῖ
διαμονὴν ὁ παρὰ τῇ νέᾳ Ἀγορᾷ κ. Βασίλειος Σωτη-
ριάδης πρόεδρος τοῦ σωματείου τῶν λαχανοπωρο-
πωλῶν.

— Ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ κατὰ τὸ τελεσθέν
σήμερον μνημόσυνον ἕνεκα τοῦ ἐπικρατοῦντος συνο-
τισμοῦ ἐπαθεν ἐκ συγκοπῆς καὶ ἐτελεύτησεν ἡ Ἡ-
πειρώτις κυρία Σεβαστὴ Α. Κόκου, ἀνεψία τοῦ Χρη-
στάκη ἐφένδη Ζωγράφου, γυνὴ μὲ πολλὰς ἀρετάς.

— Ὁ κ. Ἀπόστολος Μουστάκης ἠνέωξε ἴδιον γρυ-
σοχοεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γεωργίου Σταύρου ἀρθ. 6,
ἐναντι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Ἐκτελεῖ καὶ πᾶσαν
ἐπιδιόρθωσιν σχετικῶν ἀντικειμένων ὡς καὶ ὠρολογίων
εἰς τιμὰς ἀκαταγωνίστους.

— Ὁ γνωστὸς ρέκτης καὶ φιλοπρόδοος χοροδιδ-
σκαλὸς κ. Γ. Προβελέγγιος κατήρτισε τελείαν εὐρω-
παϊκὴν σχολὴν χοροῦ ἐν ὁδῷ Ἀδριανοῦ 56 μὲ διδα-
σκαλεῖαν ὅπως νῦν εὐμεθοδὸν καὶ ταχεῖαν ἦς τεκμή-
ριον εἶνε τὸ διδασκῆναι πλείστον μέρος τῆς ἐκλεκτοτέ-
ρας Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

— Ὁ Ἡπειρώτης ἱατρός κ. Χρ. Δάλλας σπουδά-
σας εἰς Παρίσιος καὶ ἐγκατασταθεὶς εἰς Πέραν
Κων(πόλεως) ἐν ὁδῷ Πολωνίας ἀρθ. 1. δέγεται
τοὺς ἐν Κω) πόλει καὶ ἐκεῖθεν διερχομένους καὶ ἔχον-
τας ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν του ἐν τῇ κατοικίᾳ του.
Συνιστῶμεν εἰς πάντα τὸν καλὸν τοῦτον φίλον καὶ
ἀριστον ἱατρὸν.

ΡΑΦΙΕΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΓΓΟΥ

6 — Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου — 6

Εἰλικρινὴς ἐργασία καὶ τιμὰι λογικαί. Πλου-
σία παρακαταθήκη ὑφασμάτων Ἀγγλίας καὶ
Γαλλίας. Κατασκευάζονται ὁλόκληρα κιστόυ-
μα. Ἀδιάρροχα ὁραχ. 35 καὶ ἄνω.

ΟΙΚΟΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΝΗ καὶ ΣΕΚΑΡΑ

Εἰδικότης εἰς ἅπαντα τὰ ἀνδρικά
φορέματα καὶ γυναικείας ζακέτις

143 — Ὁδὸς Αἰόλου — 143

ΑΘΗΝΑΙ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΚΑΘΙΔΡΥΜΑΤΑ

Γ'.

Δυνάμει τοῦ πρὸ τεσσαράκοντα πέντε περί-
που ἐτῶν ἀπὸ 7 Ραμαζιᾶν 1274 Νόμου περὶ
γαίων ἐθεσπίσθη τὸ πρῶτον καὶ ἐτέθη ἐν ἐφαρ-
μογῇ τὸ ἀξίωμα ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς πᾶς ὁ ἐξου-
σιάζων γαίας δεῖν νὰ ᾔναι ἐφωδιασμένος μὲ ἐ-
πίσημον τίτλον παρὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Κτη-
ματολογίου ἐκδιδόμενον, προκειμένου δὲ εἰς τὸ
ἐξῆς νὰ γείνη δικαιοπραξία τις (ἀγοραπωλησία,
ἀφορέα, ὑποθήκη, κληρονομικὴ μεταβίβασις κτλ.)
ἀφορώσα ἀκίνητον κτῆμα, δεῖν ἐπὶ ποινῇ ἀκυ-
ρότητος τῆς δικαιοπραξίας νὰ συντελῇται αὕτη
δι' ἐπίσημου ὁμολογίας (τακτῆρ) τῶν συμβαλ-
λομένων μερῶν ἐνώπιον τοῦ Κτηματολογίου,
ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἐκδοθῇ ἐπ' ὀνόματι
τοῦ νέου ἐξουσιαστοῦ τοῦ κτήματος νέος ἐπί-
σημος τίτλος. Ἐτη τινὰ βραχύτερον δυνάμει
τῶν ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου 1280 καὶ 9 Δεκεμβρίου
Ἀχῆρ 1287 Νόμων τὸ αὐτὸ σύστημα τῆς παρὰ
τῷ Κτηματολογίῳ καταγραφῆς τῶν ἀκινήτων
κτημάτων καὶ ἐκδόσεως ἐπίσημου τίτλου ἐπ' ὀ-
νόματι τῶν ἐξουσιαστῶν τῶν, ἐφηρμοσθῇ καὶ
εἰς τὰ βακτικὰ κτῆματα, ἐτι δὲ βρα-
χύτερον διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ρεδζέπ 1291 Νόμου
τὸ σύστημα τοῦτο ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰ κατὰ
πλήρη κυριότητα ἐξουσιαζόμενα κτῆματα ἦτοι
τὰ μούλκια (Ν. Π. Ἐλευθεριάδου αὐτόθι
σελ. 55—66).

Πρὸ τῆς καθιερώσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ Κτη-
ματολογίου τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα ἡμῶν περὶ
τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν ἡμετέρων ἐν Τουρ-
κίᾳ καθιδρυμάτων δὲν θὰ εἶχεν ἴσως λόγον ὑ-
πάρξεως. Ὁ Χριστιανός, ὁ θέλων νὰ δωρήσῃ
τὴν ἀκίνητον περιουσίαν του εἰς τὴν Ἐκκλη-

σίαν, ἡδύνατο εὐκολώτατα νὰ προσέλθῃ παρὰ
τῷ Ἀρχιερεῖ ἢ τῇ Δημογεροντίᾳ καὶ νὰ ζη-
τήσῃ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ δωρητηρίου
ἐγγράφου. Τὸ τοιοῦτον ἦρκει ὅπως τὸ δωρηθὲν
κτῆμα θεωρεῖται ἀνήκον τῇ Ἐκκλησίᾳ. Πρὸ
τῆς ἰδούσεως τοῦ Κτηματολογίου δὲν ὑπῆρχεν
εἰδικὴ ἐπίσημος Ἀρχή, ἐνώπιον τῆς ὁποίας νὰ
τελῶνται αἱ δικαιοπραξίαι αἱ ἀφορώσαι ἀκίνητα
κτῆματα. Τὰ ἰδιωτικὰ πωλητήρια ἢ δωρητή-
ρια ἐγγράφα, ἐπικεκυρωμένα παρὰ τῆς Μητρο-
πόλεως ἢ Δημογεροντίας ἢ τοῦ προεστώτος τοῦ
χωρίου ἢ τῆς συντεχνίας ἀπετέλουν τίτλους ἐγ-
κύρους, ὅσον ἰδίᾳ ἀφορᾷ τὰ κατὰ πλήρη κυρι-
ότητα ἐξουσιαζόμενα κτῆματα (μούλκια). Ἐν
ἐλλείψει ἐγγράφων δεκταὶ ἐγίνοντο καὶ κατα-
θέσεις μαρτύρων.

Νῦν ὁμῶς ἀπὸ τεσσαράκονταετίας περίπου
καὶ ἐξῆς τὰ πράγματα παρήλλαξαν. Τὸ Κτη-
ματολόγιον, ἐφαρμόζον τὴν παρὰ τῷ Μουσουλ-
μανικῷ δικαίῳ ἐπικρατούσαν ἀρχὴν περὶ ἀνα-
γνωρίσεως προσώπων μόνον ὑπαρχόντων οὐχὶ δὲ
καὶ ὑλικῶς ἀνυπαρχόντων (νομικὰ πρόσωπα) ἀπαι-
τεῖ τὴν ἐγγραφὴν ἐνὸς ἐκάστου κτήματος ἐπ'
ὀνόματι ὠρισμένου προσώπου τοῦ Α. ἢ τοῦ Β.,
κατὰ τὴν πρώτην δὲ γενομένην ἐπίσημον κα-
ταγραφὴν τῶν κτημάτων, τὰ κτῆματα τῶν
Ἐκκλησιῶν καὶ λοιπῶν καθιδρυμάτων κατε-
γράφησαν ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Κτηματολογίου
εἴτε ἐπ' ὀνόματι ἰδιωτῶν τινῶν προσώπων θεω-
ρηθέντος ὡς ὑπαρχόντος (π. χ. τοῦ Χρήστου
ἦτοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Μαρίας ἦτοι τῆς
Θεοτόκου, τοῦ Γιάννη ἦτοι τοῦ Ἀγίου Ἰωάν-
νου κτλ.), εἴτε ἐπ' ὀνόματι ἐνὸς ἢ δύο ἐκ τῶν
κατὰ τὴν καταγραφὴν ἐφόρων τῆς Ἐκκλησίας,
εἴτε καὶ, ἐνιαχοῦ, ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς τῆς Ἐκ-
κλησίας.

Δυστυχῶς δὲν ἐλήφθη ἐγκαίρως καὶ ἐκτοτε

φροντὶς ἐκ μέρους τῶν ἡμετέρων ἵνα γίνωσιν ἀρ-
μοδίως αἱ δέουσαι συστάσεις τῇ Διευθύνσει τοῦ
Αὐτοκρατορικοῦ Κτηματολογίου πρὸς ἐξασφά-
λισιν τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν Χριστια-
νικῶν καθιδρυμάτων. Τὸ Κτηματολόγιον δὲν ἔ-
λαβε ποσῶς ὑπ' ὄψιν τὸν διάφορον τρόπον, καθ'
ὃν δικαιοῦνται ταῦτα καὶ ἀντιπροσωπεύονται
διὰ τῶν ἐφόρων τῶν. Ὅταν κτῆμα τι προσδο-
φόρον (βακούφιον) Μουσουλμανικοῦ καθιδρυμα-
τος ἐγγραφῇ παρὰ τῷ Κτηματολογίῳ ἐπ' ὀνό-
ματι ἐφόρου (μουτεβελλῆ) τινός π. χ. τοῦ Χου-
σὶν ἢ τοῦ Ἀλῆ, τὸ τοιοῦτον παρὰ τοῖς Τούρ-
κοις θὰ ἦτο φυσικώτατον, διότι ὁ Χουσεῖν ἢ ὁ
Ἀλῆ διατελοῦσιν ἑστέροι ἰσθμιοὶ καὶ κληρονο-
μηταί, ἐνῶ τοῦναντίον παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς
οἱ ἐστέροι ἐκλέγνται δι' ὠρισμένον μόνον χρο-
νικὸν διάστημα (δι' ἐν ἢ δύο ἔτη), παρερχο-
μένου δὲ τοῦ χρόνου τούτου παύει ἡ ἐφορία καὶ
οὐδὲν συνδέει πλέον αὐτοὺς πρὸς τὸ πρῶτον παρ'
αὐτῶν ἐφορευθὲν καθιδρυμα. Γίνεται λοιπὸν
σὺ γ' χ' ὡς ἐν τῷ ὀνόματι καὶ τῇ ἐνορίᾳ τοῦ
ἐφόρου. Ὁ ἐφορὸς τοῦ Χριστιανικοῦ καθιδρύ-
ματος δὲν εἶνε ὁ μ. ο. τ. ε. β. ε. λ. ἢ τῶν Μουσουλ-
μάνων, ἀλλ' ἀπλὸς καὶ προσωρινὸς ἐντολοδό-
χος καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ καθιδρυματος, ἦτοι
εἶνε β. ε. κ. ἢ λ. καὶ οὐχὶ μουτεβελλῆ.

Νομίζομεν ὅτι τὸ σύστημα, ὅπερ ἡκολού-
θησε καὶ ἀκολουθεῖ εἰσέτι τὸ Κτηματολόγιον,
καθ' ὃ ἀφαιρῶνται ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς δι-
οικήσεως καὶ ἀντιπροσωπείας τὰ Χριστιανικὰ
καθιδρυματα πρὸς τὰ Μουσουλμανικὰ ταῦτα,
θὰ ἡδύνατο εὐκόλως νὰ μεταρρυθμισθῇ, ἀφοῦ
ἀντιστρατεύεται πρὸς τὸ ἀνέκ. α. θ. ἐν νόμιμον
καθεστῶς, τὸ διέπον τὰ Χριστιανικὰ καθιδρύ-
ματα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ
Ἰσλάμ. καὶ τῆς ἐγκαθιδρύσεως αὐτοῦ ἐν χώραις
πρότερον παρὰ Χριστιανῶν μόνον οἰκουμέναις.